

Tři životy

(a další ...)

Bylo - nebylo ...

Legenda o této neobvyklé životní štafetě se dá vystopovat již od mé babičky z tátovy strany. Narodila se v době první světové války. Během druhého světového konfliktu porodila dceru a dva syny, z nichž benjamínkem byl můj otec.

Než se měl narodit, lékař babičce řekl, že pokud nedonosí poslední dítě, nemusí ona sama konec války přežít. Táta se narodil a babička zůstala naživu.

Za několik desítek let se táta oženil a já jsem přišla na svět. I když jsem měla hezké dětství, v dospělosti jsem si prošla několika dosti tvrdými životními zkouškami, z nichž jedna mne dostala až na samotné dno.

V tento moment se stalo něco zvláštního - zdál se mi sen, v němž přišla ke mne tátova babička, která ještě v té době žila. V tom důvěrném rozhovoru zkrátka nějak padlo rozhodnutí, že si vyměníme životy navzájem. V této chvíli jsem nepřikládala tomu snu nějakou velkou váhu, ale po několika měsících se toto ujednání přece jen splnilo a tak jsem se podruhé narodila ... Z vděčnosti, že jsem se probudila do nového dne, jsem slíbila, že tenhle vzácný dar budu opatrovat a předám jej dále ...

O pár let později mne oslovil dávný kamarád, který mne požádal, abych zkusila najít pro něj vhodný protějšek a shodou okolností našel zalíbení v sestře mé nejlepší kamarádky. Bylo to nakonec jejich osudové setkání, které vyústilo ve svazek dvou lidí a narodila se jim dcera a syn ...

Od této chvíle se naprosto změnil můj život. Došla jsem k poznání, že nic není náhoda a ten Život samotný je obrovský dar, který jen tak nepoletuje ve vzduchu, ale předává se jako štafeta i na jiných úrovních, než je ta genetická.

Pokaždé, když se nyní s někým potkám, s trnutím šíje si uvědomím, že jsme se nemuseli setkat vůbec. A v duchu děkuji, s pokorou v srdci, za tenhle vyjímečný dar, za všechno to dobré i špatné, co s ním přichází do mého života.

Z toho plyne, že všechno má svůj smysl, a to co se nám nyní děje, pochopíme mnohem později. V horším případě to nepochopíme vůbec a zůstane v nás jen pocit, že Život je nenaplněná nádoba, promarněný čas honbou za majetkem, za povrchními vztahy a planými iluzemi ...

Važme si tedy toho, co nyní máme, toho nejcennějšího daru, protože nikdy nevíme, kdy o něj můžeme přijít ...

Přeji hezký večer přátelé!

V Opavě 18. 02. 2017